

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítók-
nak egész évre 4 frt.

Bérmmentlen levelek csak is-
mert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak
vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden gar-
mond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Hetilap, főtékintettel e megye anyagi és szellemi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szög 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, díszbetűk s körzet-
tel ellátott hirdetésekért
térmeték szerint, minden
centimeter után 3 kr. szá-
míttatik.

Hirdetések a „Zemplén”
nyomdájában vétetnek föl, s
vidékről is oda intézendők.

S.-a.-Ujhelyben, 1876. évi január hó 9-én
Viczmándy Ödön elnöke alatt Fejes István,
Kun Frigyes, Ivánffy Ede, Nyomárkay József,
id. Magdsár Imre, Jesztrebszky János, Korn-
stein Ignácz, Láng Nándor, Singer Israel és
az alulírt titkár jelenlétében megtartott felső-
magyarországi ipari oktatást és házi ipart ter-
jesztő egyesület zempléni megyei központi vá-
lasztuányi ülésének

jegyzőkönyve.

1-ör. Az egyesületbe való belépésre felhi-
vott részben nyilatkozott, részben hallgatásukkal
az egyesület kebelébe belépett egyleti tagok névsora
felolvastatván.

Az egyleti tagok névsora u. m.: Viczmándy
Ödön, Zsólmay Endre, Szakácsy Dániel, Szirmay
Tamás, gr. Andrassy Károlyné, gr. Hadik Béláné,
herceg Windischgrätz, Kossuth Mihály, gr. And-
rassy Gyula, Évva András, Harkányi Károly,
Lónyay Gábor, gr. Sztáray Antal mint alapító, —
Kretovics József, Kornstein Ignácz, Matolay Etele,
Lövy Adolf, Boruth Elemér, Eejes István, ifj.
Farkas Lajos, Kuhn Frigyes, Kellner József,
Ivánffy Ede, Hornyay Kálmán, Láng Nándor, Fü-
zesséry Sándor, Fesztory Tamás, Szakácsy József,
Singer Izrael, Knopfler Sándor, Jesztrebszky Já-
nos, id. Magdsár Imre, Bajkor Antal, Rátz Ber-
talan, Szölössy Gyula, Nyomárkay József, Stuller
Antal, id. Jelenek Ádám, Vladár Kristóf, Löche-
rer Andor, Prámer Alajos, Heyduk Ambrus, Ben-
czur Emil, Matavovszky János, Árvay József,
Szirmay Gyula, Majer Imre, Rónay Albert, dr.
Weisz Armin, Izsépy Béla, Egry Elek, Bernát
Győző, Évva Kálmán, Batta Pál, Péchy Gusztáv,
Hornyay Ferencz, Teich Zsigmond, Veisz Lajos,
Vályi Sámuel, Mánik József, Ambrózy Nándor,
Bernáth Elemér, Bessenyei Gábor, Bydeskuthy
Sándor, Hunyor Sándor, Reichard Mór, b. Balassa
István, id. Farkas Lajos, b. Fischer Ágoston, Já-
nossy István, Koós Károly, Nyevezkey József,
Nyomárkay Bertalan, Pintér Ferencz, Rieder En-
gelbert, Schwarcz Bernát, Stenczel Dániel, Szent-
iványi László, Szirmay Ödön, Szmrecsányi Nep-
János, Szögyényi Imre, Sztaniek Jenő, Vályi Ist-
ván, b. Vécsey Gyula, Vidder Ignácz, Viczmándy
Mór, Viczmándy Viktor, Vladár Ervin, Imre
László, Szalánczy István, Pintér Márton, Szirmay
István, a tokajhegyaljai iparos egyesület, Földessy
József, Komendovics Ágoston, a terebesi körjegy-
zőség, a gálszécsi körjegyzőség, a nagyazari kör-
jegyzőség, a magyar izségi körjegyzőség, a sz.
polánkai körjegyzőség és vécei körjegyzőség mint
évdíjas; — Diószeghy János, Gräffi József, Csi-
szár Gábor, Törzseök Gyula mint pártoló már ez
ideig aláírt tagoknak az aláírt összegig — továb-
bá: Dókus József, dr. Lengyel Endre, Ulrich Vil-
mos, Kántor Vilmos, Somogyi József, Gönczy Já-
nos, Csaszin József, Péchy Ferencz, Kossuth
Gusztáv, Csehy Péter, Pozevicz Vilmos, Schön
Isidor, Kurucz József, Csicsery Mihály, Reichard
Ignácz, Mendik János, Márton Adolf, Lichtman
Adolf, Reichard Márkus, Repcsik Pál, Debrecze-
nyi József, Palásthy János, Major Mihály, Ár-
mágyi János, Harcsa István, Untener Mihály,
Szkrak József, Porhajos Sámuel, Szabó György,
Szinyey Gerzson, Steinfeld Béla, Beimli Antal,
Balogh Géza, Balogh Károly, Batta Gedeon, Bo-
gyay Zsigmond, Buza József, Balogh Lipót, Con-
stantin Otto, Cseley Gyula, Czapkay Ede, Czéh-

mester Ferencz, Füleky László, Füzesséry Miklós,
Gaál Sándor, Gecsey Péter, Gerzanic Béla, Gu-
lácsy Ignácz, Gulovics Mihály, Hazay Ödön, Ho-
mieskő Pál, Junger Gyula, Kecskeméthy Károly,
Kecskeméthy Zsigmond, Képes Károly, Komáromy
Ferencz, Krajnyák Sándor, dr. Lácza László,
Ligety Gyula, Lábos Endre, Mezössy László, Po-
toczky Dezső, Szabó Lajos, Szerviczky Ödön,
Terhes Barnabás, Ungér Sámuel, gr. Andrassy
Dienes, Antalfy János, Azary Mihály, Barthos
Tivadar, Baruch Ármin, Batta Pál, Batta Zsig-
mond, Benzur József, Berczik János, Bodnár Fe-
rencz, Bódogh Károly, Boronkay László, Bujano-
vics Frigyes, Burger Jónás K.-Rozvágyról, Burger
Jónás S.-a.-Ujhelyből, Csapó József, Cseley Antal,
Cseley Ágoston, Cseley János, Csísvár István,
Czibur András, Dercsenyi Kálmán, Desevffy Sán-
dor, Dienes István, Dobránszky Adolf, Dombay
Kálmán, Duch János, Ehrenheim Ferencz, Eng-
lander Adolf, Fáy Ferencz, Fáy János, Feldheim
Ignácz, Fortmájer Ferdinánd, Freund Vilmos,
Friedman Lipót, Füzesséry Bertalan, Füzesséry
Gyula, id. Galambos János, Gócze Bertalan, Glück
József, Goldblath Farkas, Görgey Pál, Grosz Sá-
muel, Gruscinszky Mihály, Guttman Tóbi, Gutt-
man Israel, Hartstein Bernát, Hegedüs László,
Holländer Bertalan, Horváth Endre, Horváth Pál,
Horváth Zsigmond, b. Józsika János, Juhász An-
tal, Kádas István, Kákos Endre, Kálniczky Károly,
Kelemen Antal, Kellner Kálmán, Klobusiczky
László, Knezsek Ferencz, Koczán Miklós, Kossuth
Pál, Kranszthor János, Krausz Náthán, Krisa-
novszky József, Kromcsák János, Kulin Gyula,
Kulin Ödön, Liszy Ede, Lux András, b. Luzsénz-
ky Géza, Málher Ágost, Malonyay Ferencz, Mar-
kovics Illés, Matyasovszky Boldizsár, Meczner
Rudolf, Mezey Ferencz, Molnár István, Molnár
József, Moór Ignácz, Mudrony Sándor, Nagy
Gyula, Nagy László, Neireich Ignácz, Nemessányi
István, Nemthy József, Obláth Mór, Oláh Gyula,
Oláh Sámuel, Orosz Sándor, Payzos János, Pá-
pay István, Pekáry József, Piller István, Politzer
Adolf, Potoczky Imre, Puchlin János, Püspöky
Imre, Reichard Izsák, Reviczky Ágost, Reviczky
Imre, Román János, Roth Bernát, Rothmüller Li-
pót, Schieler János, dr. Schön Vilmos, Schönbergi
Utz Ábrahám, Schwarcz Pinkesz, Scholcz Mihály,
b. Sennyey Lajos, b. Sennyey Pál, Sisáry Gyula,
Somogyi József, Stern Miksa, Stern Manó, Stépán
Mihály, Stépán Sándor, Szabó József, Szabó Zsig-
mond, Szakács János, Szányi Gyula, Szécheny
Károly, Szemere Géza, Szemere Gyula, Szemere
József, Szemere Lajos, Szemere László, Szemere
Miklós, Szenczy László, Szerdakelyi István, Szi-
ráky Gyula, Szirmay Pál, Sztankóczy Pál, gr.
Sztáray Tivadar, gr. Sztáray Viktor, Tátray László,
Tóth Ferencz, Tóth Sámuel, Török Sándor, Valkó
Nándor, b. Vay Miklós, b. Vécsey Lajos, Vékey
Gedeon, Vladár Tamás, Weinberger Bencez, Wein-
berger Jakab, Zábrazzky Miklós, Zábrazzky Otto,
Zalay István, Zékány József, Zinner Mór, Zom-
bory Gedő — felhívott, s az egyesületbe való belépés
ellen tiltakozással nem élt s így a tagságot elfo-
gadott egyéneknek az évdíjas tagsági 2 frtról és
beírás 50 kr. díjról, s az elől említett aláírt ta-
goknak pedig aláírt összegeikről szóló nyugták
az egyesület pénztárnoka által kiállítva — a mielőbbi
befizetést szorgalmazó felhívással megküldeni ha-
tározatnak.

2 Az egyesületnek mentől szélesebben leendő
elterjesztése és tagok gyűjtése indítványoztatván,
amennyiben csakis egyesült erővel fog az egyesület

a házi ipar fejlesztése és terjesztése által a nép
jóllétére hathatni.

A választmány elnökét megbizja, hogy alá-
írási iverket készíttessen, melyeken az egyesület célja
röviden körvonalozza legyen s azokat ugy a vál-
tagok, mint a vidéki városok és községek előjár-
óinak tagok gyűjtése végett ossza szét.

3. Elnök bemutatja egyleti tagok u. m.
Gräffi József által beküldött 10 frt, Diószeghy
János által beadott 5 frt pártoló tagsági és Prá-
mer Alajos évdíjas tag 50 kr. beiratási díját.

Az egyesület pénztárába elhelyeztetni hatá-
roztatott.

4. sz. A választmány elnöke jelenti, misze-
rint a múlt 1875. évi december hó 19-én Kas-
sán megtartott alakuló közgyűlésen Hornyay
Kálmán, Ivánffy Ede, Jesztrebszky János és Kre-
tovics József egyleti tagokkal megjelenvén, ott
néhány módosításokkal az alapszabályok véglege-
sen megállapítottak, az egyesület központi elnö-
kévé Bárczay Albert Abauj és Tornamégyék s
Kassa szab. kir. város főispánja, központi titkár-
jává Deil Jenő kereskedelmi és iparkamarai tit-
kár; a központi választmányba pedig e megye
részéről Viczmándy Ödön, Ujfalussy Mihály, Hey-
duk Ambrus és Kun Frigyes lettek megválasztva,
s így az egyesület folyó évben már működését
megkezdi; — az egyesület felügyelői teendőinek vég-
zésére a közgyűlés Jágócsi Péterffy József minisz-
teri biztost kérte fel; — egyszersmind megállá-
pítatván az egyesület 1876-dik évi működésének
tervrajza, melyben Zemplénmegye alvidékére a
gyékény és vessző fonás mint házi ipar fejlesztése,
Homonnára a fának műszaki feldolgozására egy
szakiskola felállítása, míg a felvidékre a len és
kender termelés meghonosítása van előirányozva,
s hogy mind ez keresztülvihető legyen, a tagok
száma és e megye pénzüllétének mennyisége
lesz irányt adó; — továbbá az egyesület egy fel-
sőbb női kézműipar képezdét óhajtott még ez év
folytán Lőcsén közöltségen felállítani. — Jelenti
továbbá, hogy az egyesület ezen kitűzött célokat
keresztülvihesse, a fenttisztelt miniszteri biztos úr
a pozsonyi társ egyesület által kibocsátandó sors-
jegyekből ezen egyesület részére kieszközölt annyi
darabot, mennyit képes leendő területe körében
elárusítani, a sorsjegyek ára 50 kr. lévén, az
egyesület ezért csak a kiállításért fogja megfi-
zetni, s az el nem árusítható sorsjegyeket pedig
vissza küldi, míg az elárusítottakból befolyó jó-
vedelem ezen egyesület alapitóját fogja illetni; —
kéri ezért elnök a választmányt, határozza meg a
számot, a mennyit Zemplénmegye területén eláru-
sithatni vél.

A választmány elnökének a közgyűlés befo-
lyása és eredményéről tett jelentését tudomásul
veszi, s örvendetesen fogadja az egyesület megal-
akulását; — a pozsonyi társ egyesület által kibo-
csátandó sorsjegyekből pedig a zemplénmegyei
vidéki egyesület részére elárusítás végett 2000
darabot határozott átvenni.

5. Amennyiben Zemplénmegye vidékei egye-
sülete már ez év folytán életjelt akar adni, s
hogy az egyesület népszerűvé tegye: működését
megkezdeni a felügyelői teendőket elvállalt mi-
niszteri biztos az egyesület elnöksége útján megke-
restetni határozatott, hogy a nép között leendő
kiosztás végett még a télen küldjön egyesületnek
len és kendermagot, s hogy értekezés s a műkö-
dési terv megállapítása végett a lehető legelőbb
látogasson meg.

6. Zemplénmegye vidékei egyesülete a me-

gyében divó házi iparczikkek könnyebb áttekin-
tése végett egy házi iparmuzeumot óhajt felállí-
tani mi végből a megye területén lévő összes
községi és körjegyzők az egyesület elnöksége
utján megkerestetni határozatnak, hogy a ke-
rületük területén divó házi iparczik-
kek közül egy-egy példányt az egyesü-
lethez küldjenek be; s hogy addig is, míg
a szolgabírák, kik a megyei bizottság határoza-
tának, a scontralis szék és alispán ur megsürge-
tésének daczára, a gálszécsi járás szbirájának
kivételével, ez ügyben még semmit sem tettek —
e részbeni felhívását vennék, az egyesület előnyeit
a nép között terjesztetni, s mentül nagyobb szám-
ban egyesületi tagokat szerezni honpolgári köte-
lességüknek ösmerjék.

Kelt mint fent
láttam: Jegyzette:
VICZMÁNDY ÖDÖN, KRETOVICS JÓZSEF,
választm. elnök. egyleti titkár.

A zemplénmegyei egészségügybeliek kölcsönös segélyegyletének alapszabályai.

1. §. A „Zemplén megyei egészségügybeliek
kölcsönös segélyegylete” nevű egyesület célja: az
illető egyleti tagok özvegyeinek, árváinak — és
esetleg keresetképtelenné vált, s önhibájuk nélkül
inségre jutott szakbelieknek, ha nem voltak egyleti
tagok is segélyzése nyereszkesedés nélkül. — Az egy-
let hasonló nevű pecsétet használ. — Székhelye:
S.-a. Ujhely. — Az egylet örök időkre alakul.

2. §. Tagja lehet minden Zemplén megyében
letelepült polgári állású, szabadságolt állományú sor-
hadi, ténylegesen szolgáló vagy szabadságolt álló-
mányú honvédségi okleveles orvostudor, sebész, állat-
orvos és gyógyszerész, ki a 3-ik szakaszban felsorolt
kötelezettségeket elvállalja. A tagok alapítók és ren-
desek, de jogra nézve egyenlők.

3. §. A 2-ik szakasz szerint képesített egyének
az egylet megalakulása után tartandó közgyűlésből
az egyletbe való belépésre felhivatván, a köz-
gyűlés által kitűzendő legalább 1 havi határidőn
belül jogosítvák minden tekintet nélkül korukra és
egészségi állapotukra az egyletbe feltétlenül belépni.

Ugyanily joggal bírnak pályavégzett másutt
önállólóg még nem működött Zemplénmegyében le-
települő szakbeliek, ha okleveleik törvényszerű ki-
hirdetése napjától számítandó hat hónap alatt ebbeli
szándékukat az egylet elnökénél írásban bejelentik.

Ugy azon zemplénmegyei szakbeliek, kik az
első felszólítás után az egyletbe nem léptek, mint
azon pályavégzett letelepülők, kik fent leirt joguk-
kal 6 hónap alatt nem éltek, és minden más tör-
vényhatóság területéről lakását Zemplénmegyébe
áthelyező szakbeli egyén csak úgy léphet be az
egyletbe, ha fölvételéért való kérelmét mindig jan.
elsejéig az elnöknek írásban bejelenti és a minden
évi januárban tartandó rendes közgyűlés elébesze-
mélyesen terjeszti, s a közgyűlés tagjainak szavazat
többségével befogadtatik. Elutasítás esetén a netalán
más közgyűlés előtt ismételt kérelem többé nem is
tárgyalhatatik.

4. §. Az egylet rendes tagjai fizetnek:

a) Az alakulás alkalmával belépők havonként
egy o. é. frtot 1876-iki január elsejétől számítva.

b) Az alakulás alkalmával már Zemplénme-
gyében lakott szakbeliek, kik ekkor jogukkal nem
élve, ha későbbben saját kérelmükre felvétetnek,
tartoznak a havonkénti 1 frtot szintén 1876-iki első

januártól számítva s a lefolyt évek 8 száztóli ka-
matját a felvétel éveig pótlólag fizetni.

c) A pályavégzett letelepülők, kik önálló mű-
ködésüket Zemplénmegyében kezdik, befogadásuk
esetén 5 frtnyi felvételi díjt, s a havi 1 frtnyidíjt
oklevelüknek a megyében történt kihirdetésének
napjától illetőleg hónapjától fizetik.

d) A más törvényhatóság területéről lakhe-
lyüket Zemplénmegyébe áttett és az egyletbe felvett
tagok, ha koruk 40 éven aluli, 10 frtnyi ha 40 és
50 év közti, 20 frtnyi és ha 50 éven felüli 40 frtnyi
felvételi díjt és oklevelüknek a megyében történt
kihirdetése hónapjától számítandó havonkénti 1 frtnyi
díjt fizetnek.

Az életkort az oklevél előmutatásával igazol-
hatni.

Ki akár az alakulásnál, akár későbbben fel-
vétele után egyszer mindenkorra 200 o. é. frtot
készpénzben, vagy kamatozó magyar állampapírok-
ban lefizet, más semminemű sem felvételi sem havi
díjt többé fizetni nem tartozik, s az egylet alapító
tagjaul tekintetik. Az általa mint rendes tag által,
netalán előbb történt havi díj fizetések tekintetbe
nem vétetnek, illetőleg le nem számolhatók.

5. §. Az egyletbe való belépésről minden tag-
nak az egylet elnöke, jegyzője és pénztárnoka által
alírt, s az egylet pecsétjével ellátott igazolvány
szolgáltatatik ki, ha legalább hat havi díjt az egylet
pénztárába már befizetett.

6. §. Az egyleti tag jogai csorbitatlanul ma-
radnak mindaddig, míg kötelezettségét teljesíti, ha
lakását Zemplénmegyéből áthelyezi is.

7. §. Az egylet javára történt befizetések
vissza nem térítetnek.

8. §. A havi 1 frtnyi díj minden hó 15-ig
lefizetendő az egylet pénztárnokánál, különben a
lefolyt havi 1 frtnyi illeték után havonként 2 kr.
késedelmi kamat számítottatik. A havi hátralékos
tartozást a késedelmi kamatokkal együtt a pénztár-
nok 6 hó lefolyta alatt bármikor postautánvétellel
veheti meg az illetőn, és a hat hó letelte után a he-
tedik hóban ezen uton bevenni megkísérlel. Ha
az illető hátralékos a postai utánvételi lapot vissza-
utasítja, megszűnik az egylet tagja lenni, s meg-
fosztatik minden az egylet által hátramaradottainak
nyújtandó jogától, miről az egylet igazgatósága le-
veléleg térti vevény mellett értesíti.

Rosz anyagi viszonyok közé jutott tagok, ha
a havi díj tartozás fizetésének elhalasztásáért az igaz-
gatósághoz folyamodnak, ez az illető tag jogainak
érvényben maradása mellett a fizetési halasztást a
jövő közgyűlésig engedélyezheti.

9. §. Az egyleti tagsági díj pontos fizetése
vagy az alapítási 200 frtnyi díj lefizetése mellet
senki az egyletből ki nem rekeszhető, hacsak bün-
tény miatt oklevelétől, vagy a polgári jogoktól meg-
nem fosztatott. — Mely esetben, ha az illető nő-
telen, az egyletből kirekesztetik, további befizetések
töle el nem fogadtatnak, s ő még büntetésének ki-
állása után sem vehető fel többé egyleti tagnak, —
ha nős, vagy özvegy, s 16 éven aluli árvák apja,
nejeinek vagy árvái gondnokának megengedtetik
ugyan a havi díj további fizetése a segélydíj élve-
zete reményében, de az egylet ügyekbe való befo-
lyás nélkül.

Az özvegy vagy gondnok által tetjesített fize-
téseknel szintén a 8-ik szakasz mérvadó.

10. §. Az egyleti sérthetetlen alapítókét képezik
a 4-ik szakaszban említett befizetések, adományok,
hagyományok és más esetleges jövedelmek, az alább
a 11-ik §-ban említendő s tartalékösszegre fordít-
tandó összegeken kívül. — Az egylet vagyona csakis
takarékpénztárilag kezelhető, — jogában állván az
igazgatóságnak egy hatodrészt osztrák magyar ál-

rándok, mily drága porokat takar e sirhalom. Kö-
nyek és nehéz sóhajok között vettem végbúcsut a
lantoktól akkor, midőn az u.....i tanító állást
el kelle foglalnom. Komoly, elzárkozott egyén let-
tem, mert drága emlékezete gyakorta megújult el-
mémben és sirtam.

Együtt tudok második tizedemről; nyomorral
vévé kezdetét, gyász, bú és fájdalommal estek le a
függönyök!

„Oh szívem, szívem!... miért nem hasadtál
meg most?.... miért kelle még terhesebb napokra,
keserűbb órákra ébrednem?”

„Harmadik tized”

Elfoglalám állásomat.

U..... élvezetet nyújtott nekem, élvezetet fia-
tal éveimnek; mindenütt köztisztület és szeretetben
részteltem, mi később siromat ásta.

Édes barátom!... ön volt az első, ki felvilá-
gosítja a tény-körülményekről, miket mondhatom
nem ösmerek; — e pillanatban lettem ön iránt bi-
zalmas, mit ön sem vetett meg!

A barátokat rokon eszmék foglalkoztatják, mi
barátok levénk, eszméink, gondolataink azonosak va-
lának. Szabad perczeket együtt töltöttük, boldo-
gok valánk mindketten; hisz ön jól tudja ezt.

Három év virradt fel, három év alkonyodott

lami kamatozó sorsjegyekbe fektetni, melyek ki-
zásából az egyletre háramlandó nyereségek teljes
értékben az egyleti vagyon gyarapítására fordít-
tatnak.

11. §. Az alapítókéből folyó kamatok követke-
zőképen fordítottanak segélyezésre.

Mindaddig, míg az egyletnek rendes segély-
zendője nincsen, az alapítóke kamatainak fele a
alapítókéhez, másik fele pedig a 12-ik §-ban emlí-
tendő tartalékösszeghez csatoltatik.

Azon évtől fogva, melyben valamely egyleti
tagtárs meghal, a minden év január havában tartandó
rendes közgyűlés megállapítván a lefolyt évben el-
halt tagtársak hátramaradott segélyzendőinek szá-
mát, és az alapítókének azon lefolyt évben tényleg
befolyt kamatait, ezeknek kilencz tizedrészt az
illető segélyzendők közt egyenlően akként osztatja
ki, hogy az egyesekre eső részlet azoknak évnegy-
denként előre szolgáltatás ki. Szabadságában állván
az igazgatóságnak a viszonyok tekintetbe vételével
a segélydíjat egyszerre az egész évre is kiutalványozni.

Ha huzamosb ideig csak egy segélyzendője
lesz az egyletnek, ennek segélydíj maximumát a
mindenkori rendes közgyűlés határozza meg.

Miután a segélyzendők a köztök évenként ki-
osztandó összeg megállapíthatása végett, min-
dég a lefolyt év kamataiban osztoznak, és fordul-
hatnak elő esetek, hol épen az apa vagy férj
halála után, mely év elején is következhetik be,
rögtöni segélyre van szükség, hogy az illető hátra-
maradottak addig is, míg a következő évi előírán-
yat szerint a segély rendes élvezetbe lépnek, segély-
nélkül ne maradjanak, de hogy a hirtelen inségbe
jutott szakbeliek az alapítóke kamatainak igénybe-
vétele nélkül segélyezhetők legyenek:

12. §. Tartalék összeg képezetik es pedig:

a) az alapítóke kamatainak azon egy tizedré-
széből, mely a már rendes segélyben részesülők
közt szét nem osztatik; (11. §.)

b) a f. évi tagsági díjak, folyó és késedelmi
kamataiból; (8. §.)

c) azon kamatokból, melyek az által származ-
nak, hogy az előbbi év kamatainak rendes segély-
tökét képező és felosztásra került kilencz tizedrésze,
csak előleges évnegyedes részletekben fizettetik ki,
(11. §.) még a többi részlet a szétosztásig szintén
kamatozik;

d) férjhez ment, vagy elhalt özvegyek, vagy
árvák illetékének benmaradásából; (20. §.)

e) az alapítóke kamatainak a segélydíj maxi-
mumát meghaladó többletéből; (11. §.)

f) az alapítóke kamatainak feléből addig, míg az
egyletnek rendesen segélyzendője nincs; (11. §.)

g) az így képezett tartalék összegből éven-
ként felmaradt netaláni feleslegekből.

Ezen tartalék összeg mennyiségének megha-
tározása s nagyobb megnövekedése esetén belőle
bizonyos hányadnak az alapítókehez csatolása felett
mindig a közgyűlés határoz.

13. §. Addig míg a hátramaradottak közgyű-
lésileg megállapított összegü segélydíj élvezetbe
lépnek, ha az egylethez segélyért folyamodnak, azt
az igazgatóság a 12-ik §-ban megjelölt tartalék
összegeből nekik megadhatja, de legfeljebb oly ösz-
szeg, mely az azon évi segélydíjnak megfelelő, vagy
az azon időre megállapított segélydíj maximumáig.

14. §. Ugyanezen tartalék összegből segély-
zendők, a keresetképtelenné vált segélyért folya-
modó szakbeliek, de csak közgyűlési határozat folytán.

15. §. Elhalt egyleti tagnak neje, bár hány
árvával maradt is hátra, egy segélyzendőnek vétetik,
ugyszintén egyleti tagnak apa és anyátlan árvái is
együtt véve egy segélyzendőnek osztalékában ré-
szesülnek.

le és azon meder, melyből életüdvömet, öröm s bol-
dagságom bájtalát meritgetem, még sem apadt ki.
A természet langyos zefire édes suttogással üdíté
fel az ellankadt kebelt; bimbók nyillottak körülöm,
szelid lehelletök édeletet nyújtott, szemeimből a
boldogság édes érzete sugárzott. Lelki és testi nyu-
galmamat visszanyerem, nyájas mosoly ült ajkamon,
arczomról az előkor nyomai eltűntek, s a hajnal-pír
szelid fénye futotta végig azokat. Kebelemből igező
liliomok nyillottak, levelei a reményt, virágkelyhei
a boldogságot jelölék. A hosszú tétre következett
bájós kikeletem, napja az öröm, s langyos levegője
a boldogság volt. Kül és belsőleg változtam meg,
ennek orvosa, gyógyszerere a boldogság!

Soká tartott-e boldogságom, örömem?

Mint a derű kék azur tengerét a borulatok
zömök fátyla takarja el a látszat elől, mint a drága
oszt rideg tél váltja fel, mint az irigység dere ra-
bolja el a rózsza becses illatát, akként tűnt el ar-
czom vidámsága, akként váltá fel édes örömemet a
keserű fájdalom, akként raboltatott el boldogsá-
gom,.... mindennem örökre.

Homlokomra a kétségbeesés nyomasztó föllege
nehezült, ajkaimra guny-mosoly szállt, tavaszom re-
mény-földje terméketlen levé, feje kiaszott, virágai
lehulltak, levelei elsárgultak,.... meguntam életem!

16. §. Segélydíjban részesülő özvegy elhalván 16 éven aluli árvái anyjuk illetékét 16 éves korukig élvezik. — Ha azonban nyomorékok és munkaképtelenek, ugy ezen kor betöltése után is a közgyűlés őket a rendes segélyezendők közé sorozhatja.

17. §. A segélydíj előlegesen fizettetvén ki, az illető kedvezményezett elhalása esetén az azon évben még reá esendő évnegyedi részletek a tartalékösszeg javára esnek, (12. §.) kivéve, ha az özvegynek 16 éven felüli, de még önállóságra nem vergődött árvái vannak, melyeknek az azon évi segélydíj kiszolgáltatandó.

18. §. Az egylet irányábani kötelezettségeit pontosan teljesítő férj, vagy apa, bárminemű halála hátramaradottainak segélyezési előnyeinek nem változtat.

19. §. Ugyisint a kölcsönösségen alapuló eme segély semmi ürügy alatt sem vonható el tőlök, ha a legjobb karban maradtak is hátra.

20. §. Az újból férjhezment özvegy a segélydíjat férjhezmenetel után többé fel nem veheti. Az azon év hátralevő negyedének reá esendő része a tartalék összeghez csatolandó. (12. §.) De ha vannak neki elhalt egyleti tag árvái, azok anyjuk illetékét 16 éves korukig élvezik.

21. §. Törvénytelen gyermekek és férjeiktől törvényesen elvált nők segélydíjban nem részesülnek.

22. §. Rendkívüli esetekben keresetképtelenné vált, s önhibájuk nélkül inségre jutott megyebeli szakbelieket is segélyezhet az egylet, még ha nem is voltak egyleti tagok, de csak közgyűlési határozat folytán, ha a meghívón erről előre értesítve a jelenlevők két harmada a segélyt megszavazza, mely esetben azonban a tartalék összegből utalványozandó segélydíj egy özvegy illetékét meg nem haladhatja.

23. §. Ha a 60-ik korévet betöltött egyleti tag megházasodik, özvegye csak azon esetben részesül férje halála utáni évtől kezdve a segélydíjban, ha legalább egész évet éltek házasságban különben pedig csak férje halála utáni két év elteltével. — Ugyanezen szabály érvényes bár fiatalabb de halálos ágyukon nősülő egyleti tagok özvegyeire nézve.

24. §. Az egylet ügyeit saját közgyűlése s a választmányi két tagból és választott tisztviselőkből álló 5 tagu igazgatóság intézik, kik az egyleti teendőket minden díj nélkül végzik.

25. §. Tisztviselőit és a két választmányi tagot az egylet tagjai közül a januári rendes közgyűlésen 3 egymásután való évre választja és pedig elnököt, jegyzőt, pénztárnokot és két választmányi tagot, mely utóbbiak közül az idősebbik az elnököt szükség esetén helyettesíti.

26. §. Az előbbi szakaszban elsoroltakból álló igazgatóság feladata:

1. Az egylet vagyonának kezelése a 10-ik szakaszban előirt módozat szerint különbeni felelősség terhe mellett.

2. Közgyűlési időközben felmerülő egyleti ügyekről való tanácskozás, s ha belátása szerint közgyűlési elintéztést nem igényelnek, saját felelősségre való határozás.

3. Elhalt egyleti tagok hátramaradottainak és segélydíjt élvezőknek nyilvántartása, a közgyűlési időközben elhaltak hátramaradottainak, ha folyamodnak, a 13-ik szakaszban meghatározott segélyezése, s a segélydíjknak az élvezeti jogczim elvesztése után való beszüntetése.

4. Félévenként a pénztár megvizsgálása, melyet azonban az elnök bármikor megtehet vagy elrendelhet, s egy igazgatósági tag felhívására a felhívó jelenlétében megtenni tartozik.

5. Azon takarékpénztárnak kijelölése, melybe

Mi üzél el életem bájos tavaszát?

Mi rabolta el rövid boldogságomat?

„Első bukásom!”

A történet következő. Főnököm — az éneklész elhalt, én kérttem fel a helyettesítésre, — tisztelt tehát kétréndbeli volt. A boldogult öreg ölnyi magas, testes ember volt; magasdad, derült homlok alatt a két ében szem tüzes tekintetű, s öregsége dacára vig kedélyű volt. Özvegycet és négy árvát hagyott hátra. Sirtam, midőn barátomat vesztém: sirtam, midőn gyászos emlékével foglalkozott elmém; sirtam most, midőn az árvák keserű jajjait hallám; sirtam azért, mert ritka becsületességével párosult szeretete irántam nagy vala. Öcsémnek szállított, én testvért találtam benne.

Nyugodjanak békében porai!

Három negyedév telt el, míg a kántor választás napja ki volt tűzve; a három negyedév alatt nem kiméltem fáradságomat, éjt nappá tevék, hogy a harmonikus kart tökéletesbbitsem, hogy érdemeiket szerezzek magamnak az állás elnyeréséhez. A köztetszést megnyertem. A hitközség érdemesebb tagjai jobbjaikkal szentesíték állításaikat, igéreteiket.

A választást megelőző községi gyűlésen megjelentem, előadám programomat, mit és hogy teszek, ha megválasztatom: az emelkedettebb része

az egyleti tőkék elhelyezendők, ugyisint azon állami kamatozó sorsjegyek meghatározása, melyek beszerezhetők.

6. Az özvegyek és árváknak a pénztárnok ellen netalán emelt panaszainak megvizsgálása és elintéztése.

7. A januári rendes közgyűlés elébe terjesztendő pénztárnoki és jegyzői kimutatás és jelentés előleges megbirálása, a mult évi számadások előleges megvizsgálása s a folyó évi költség előirányzat előterjesztése.

8. Minden üléseiről rendes jegyzőkönyvet vezet, s ezáltal a rendes közgyűlésnek számot ad. A szavazatok nem egyhangúságánál a szavazás a jegyzőkönyvbe névszerint beigtatandó.

(Folytatása következik.)

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

A központ és megyéből.

A korcsolya-egylet táncvizalma f. h. 26-án várakozáson felül sikerült. E bál szépsége gazdag kárpótlásul tekinthető azon meddőségért, melyben az idei farsang városunkat részelteté. Festői szép női csoport szorult e vigalom rájárába, melynek a hatást nagy mérvben emelvé a választékos öltözékek eleganciája. E saloniais külsőséggel a kedély is egyenlőpést tartott s világos reggelig megtartá üdőségét. Részleteibe, e soká emlékeztetünkbe maradó fényes vizalomnak több oknál fogva nem bocsátkozhatunk, de ami annak tömörsége és benső értékéről némi tájékoztatást nyújt, az: hogy amit a honvéd zászlószentelési bál óta nem láttunk, 50—60 pár állott síkra. A kotillon volt a szép koszoru, melyben egyenként szemügyre vehettük a szépségeket, melyeknek képviselői Brezovay Klára k. a. Hevesből, Bernáth Margit Ungból, Erdődy k. a. Szabolcsból, Ambrózy Zsófia k. a. Ungból, Nagy Vilma k. a. Tolesvárol. Szőgyényi Anna k. a. Szabolcsból, Pilişy Erzsik. a. Kazsuból, Szabó Mariska k. a. Tályárol és Évva Erzsik. a. Agárdrol voltak. A helybeliekből alig hiányzott valaki, s így az idegen előtt méltán feltűnhetett a gazdagság, melynek — szépségek tekintetében — városunk bővében van. Ott láttuk László Lászlóné, Bernáth Elemérné, Ambrózy Nándorné, Boronkay Györgyné, Spilenberg Zsófia, Kolos Gyuláné, Viczmány Ödöné, ifj. Farkas Lajosné urhölgyeket; Fekete Róza, Évva Ilon, Hlavaty Évi, Szentgyörgyi Juliska, Balogh Margit, Csizsár Erzsik, de Rivo Ilona, Besseney Margit, Diószegi Jolán stb. kisasszonyokat. A Lady patronesse főispánné ő méltósága volt, s mint ilyen kétségkívül egyik tényezőjévé lón a vigalom szépsége és sikerének.

Hogy e bál csakugyan magasan kiemelkedik a farsangi mulatságok hason nemei közül, s hogy fentebb rövid esetelésünkben nem tuzoltunk, álljon itt bizonyítékul az alábbi néhány sor, melyet egy szellemdu barátunk idevágó jegyzeteiből szakítottunk ki:

„... A megyeháza nagyterme vakító fényárban uszik, Themis templomában Terpsychore ütött tanyát. A korcsolya-egylet tartja fényes táncvizalmát, menjünk fel egy perczre kedves olvasóm. És ha a robogó kocsik között sártól szeplőtlenül szerencsésen elértük a sikamlós parquetet, álljunk meg a karzat egyik szöglete alatt, csekély fáradságod ki nem érdemelt jutalmaképz az ezeregy éj mesáire emlékeztető kiválóan fényes jelenet tárul fel előtted. És ha ez őszhangzatos kép kellemesen hatott reád, e hatás varázsa alatt annak kiválóbb alakjait — ha nincs terhedre — közelebről tekintsük meg.

elösmeré érdemeimet, programomra a teljes megelégedés pecsétjét ütötte, míg az alsóbb rész halak maradt, s csak fejével bölintott. Én észrevehem a bólogatásokat, tekintetemet feléjük fordítam; gunymosolyra nyíltak ajkaik egyszerre, mint ha vilámszikkra lett volna tekintetem; és e mosolyban találtam fel hízlegcsók, ravaszságok csirját.

Nézetem nem csalt, minden hiába volt!

Felhágtam szerencse-fám első galyára, — mi keserűen esett szívemnek azon ütés, melyet el kelle szenvednem, midőn a galy eltört, s én a megvetés porában hevertem?! Az életpályáról bukottak új hazát nyit a halál, lelke elszáll, testét a föld ferge emészti, s ő ezt nem érzi; míg a szerencse bukottak szívébe furódnak a megvetés mérges kigyói, az álszínűség nadályai vérét szívják, fájdalma a legdühösebb, kinja megfejthetetlen, elméje sötétebb, észképeit viharrá lázítja az öldöklő veszteség, melynek zivatara pusztítóbb veszedelmesebb, halálosabb, mint a természet duló orkánya! Én, kit három év elsoktatott a világ iránti gyűlölettől, a választás napja visszaadta előbbi természetemet. Okom volt reá, alaposok, mit ön is helyeselni fog, ha megösmérkedik az okozattal.

Elestem a választástól, elűtettem elnyerni remélt állásomtól, s helyettem egy kegyencz választottam. A ravaszság, a hízlegcsók sötét agyagformát

Ha a diszes udvarral megjelent háziasszony gazdag tolettjét és diszes camelia csokrát megszemléltük, egy XIV. Lajos korabeli modorban hajporozott és ékített divatos journal arczon akad meg tekintetünk, pompás brüsseli csipkéktől, nehéz gyémántoktól ragyogó halványrózsaszín tolettje és elegantiát elárló modora gyanítani engedik, hogy itt egy, magát a magasabb aristocraiahoz számító jelenséggel találkozunk, arczán mindenki irányában kimért, leereszkedő mosoly ül, élénk tekintete udvarlóin gyönyörködik, a hódolók egész serege veszi körül, az a boldog, ki közelébe juthat, de egész valójáról leolvasható, hogy a legboldogabb mégis csak ő maga.

Amott a bál háziasszonyától balra leköti figyelmünket egy egyszerűen elegans rózsaszín tolette, mely kölcsönözhetett volna egy kis pirt gazdasszonya halovány arczára. Maga nem szól senkihez, minden megjegyzést, legyen az részére bók vagy másokra guny, egyformán fogad, tekintete a tereben iránytalanul tévedez, ha nem ismernék e sajátos hidegségét, azt hinnék, hogy unja magát. Gyerünk tovább.

Nézd csak, ki az, ki itt a cigány előtt halvány kék ezüst fodros elegans tolettben oly kecsesen tánczolja a csárdást, piczi cipőiből régi szokás módjára, ha áldomást inni eszedbe jutna, bizony szomjan maradnál. Valjon ki lehet ő?

De épen vége az első lassúnak, a terem ajtajában feltünőbb mozgás észlelhető, kíváncsian oda tekintünk, és ime egyik rendező karján bebontakozik egy kedélyes arczu hölgyalak, uszályos fekete bársony tolettjén végigfutó girland ezüst levelek az egykor divatos pálmalevél legyezőkre emlékeztetnek, virágos hajéke feltünően emeli természetnek arányos kecséit, mindenkihez igen nyájas, mindenkivel kezet szorit, mindenkihez kérdést intéz, mindenkire mosolyog, és a rosz világ mégis ráfogta másnap, hogy a tegnapi bálban magyar diszben jelent meg.

És így tovább és így tovább. De nem untatlak kedves olvasóm, hiszen izeket kellene tele írnom, hogy honi szépeink és a melettük ott pompázó Heves, Szabolcs és Unghegyék v. ragaiból alakult, igazán elragadóan fényes koszorút csak felületesen is megismertessem veled, mert évek elmúlt során át szépekben gazdagabb, közönségben válogatottabb, tolettekben elegánsabb társaság nem volt együtt bálteremben Sátoralja-Ujhelyben, mint ez este. Mielőtt azonban a feledhetlen és élvud est kedves emlékeit haza vinnék, ülünk fel rokonszenvünk zabolátlan paripájára és Berczi bácsiként „Hadd szólják hát az a csöndes!” — — —

A zene jó volt s a rendezőség is derekasan megfelelt elvállalt kötelezettségének. — A február 29-ére hirdetett „nagy álarczos multság”, melyet Carneval herczeg rendezett, multságának elég talpraesett volt, de mint „álarczos” a nagy epithetont éppenséggel nem érdemelte ki. Hiába! az efajta dolgok a sikerre nézve bizonyos routine-t igényelnek, melynek iskolája a fővárosban van. Ez idegen növényt azonban nálunk is könnyen megleltetne honosítani, de egyelőre zártkörűnek kellene annak lenni, vagy pedig egy osztályozni, amint azt nagyobb városokban teszik. No de kezdetnek ez is megjárta, s ha csak a czélt tekintjük, még ki is elégitett, mert közönség nagy számmal jelent meg, s Lányi kitünő zenéje mellett hajnalig igen jól mulatott.

Sztropkóról írják lapunknak: Hazánk legnagyobb fia Deák Ferenczért még a legkisebb helységben is gyász istentisztelet tartatott, csakis a sztropkói r. k. lelkész volt az, ki mai napig — daczára annak, hogy ezen mezőváros köz- és törvényhatósággal van ellátva — mellőzte; ennél fogva az iránt van szerencsem megkeresni a t. szerkesztőséget, miszerint ezen szembeötölő közönyösséget becses lapjában megrovólag a nyilvánosság terére bocsátani

helyezett azon székre, hol én fényleni gondoltam Rágalmazólag szolt felőlem; zsoldosai, barátai, kegyenczei előtt oly kegyekkel kérkedett, melyekben sem a multban nem részesült, sem a jövőben bizonytal nem részesülend.

A hitközség parancsolólag adá elem, miként az unjoczczal ösmertessem meg a kebelbeli szokásokat, de én szabadkoztam. A parancs megujtított, de büszkeségem megtagadta azt. Később a kérelem lágy szinezetében öltözött, de válaszom tagadó ujjalag.

A kántorlak még ez előtti évben különített el az iskolától, hol én ez idő szerint lakom, miután az u. . . . i gör. katolikusok felépíték emeletes iskolájokat, miben valóban büszkélkedhetnek. A hely alkalmasabb vala és kellemesebb; a sötét agyagforma még sötétebb lett, ha föllptem a harmoniával: sokszor a diadal mómora elfeledteté velem a keserű élettapasztalatot.

Az u. . . . i gör. kath. hitközség vérében van az, hogy büszke vallására, s az ezt elhomályosító közegeket nem sziveli, de szereti a világosságot, s barátja a fénynek.

(Folytatása következik.)

PÓTLÁS

**B
113**

